

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

A KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2012. MÁRCIUS * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Virágvasárnap * Pálóczi Horváth Ádámról * A kondói egyház 2011. évi statisztikája * Strassburgi konferencia * Nagypénteki sirató * Radostyáni krónika-hírek * Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés * A radostyáni egyház 2011. évi statisztikája *
* Ezt tettem érted én – Látásra kedveset * Kondói krónika-hírek *

ÁLDOTT FELTÁMADÁSÜNNEPET KÍVÁNUNK OLVASÓINKNAK!

Március 4-én, a böjti úrvacsorakor a gyülekezet: Hámori Cintia, Tózsér Imréné, Jakabné Gál Mariann, Kovács Lajosné, Várady Klára, Geregúr Istvánné, Jakab Zsófia, Antal Gyuláné, Szunyogh Miklósné, Tózsér Pálné, Derda Demeterné, Bencs Sándorné, Tóth Lajosné, Soltész Kálmánné, Tóth Lajosn és lánya Ibolya, Végső Gyuláné, Várady Zsolt lelkész, Molnár Jánosné, dr. Várady Györgyné, Szunyogh Zoltánné, Tóth Tiborné, Molnár Barnáné, Tóth Lajos, Pócsik Tiborné, Kántor Zsoltné, G. Lukács János, Kántor Máté, Jakab Márton, Tózsér Gyuláné gondnok, dr. Várady György, Várady Bence

Várady Zsolt: Jézus virágvasárnapi bevonulása

Magasan az Olajfák hegyén,
Jeruzsálem kéklő egén
Fénylő nappal, pálmák, virágok,
Krisztust éltető tanítványok.

Hangos hozsánnát kiáltanak,
A kövek még némán hallgatnak,
Ezer torok élteti most Őt,
A nagypénteken kigúnyolt Főt.

Mert király Ő, ha nem is földi,
Lénye fénye eget betölti,
Dicsősége ékes glória,
Győzelmes Istennek szent Fia.

Vonuljon hát be a mi szívünkbe,
„Feszítsd meg”-et ne szóljon száánk sose’,
Hozsánnát zengjen szívünk éneke!
Legyen népének áldott ünnepe!

Palóczi Horváth Ádám: VIRÁGVASÁRNAP

A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!
 Zeng a kiáltás előtte, utána;
 Zöld ágakat szeldelnek újtára,
 Békességet hoz népe javára.
 Áldott, aki jött az Úrnak nevébe',
 Általa léptünk az Isten kedvébe;
 Békesség ott fenn a mennyországban,
 Áldott az Isten a magasságban!
 Ó, lelki ország, Istennek országa,
 Mily édes ebben Jézus királysága!
 Szelíd, szegény ez és alázatos,
 De nagyhatalmú és csodálatos.
 Igaz ez és a bűntől szabadító,
 Poklot és halált egyaránt hódító.
 Vasvesszővel bírja ellenségét,
 De szelíden őrzi örökségét.

Ó, áldott Jézus, ki bírsz a világgal,
 Jöjj mihozzánk is alázatossággal,
 Tégy tulajdon népeddé bennünket,
 Vezérelj jóra egész életünket!
 Áldott Királyunk, lelkünk nagy Királya,
 Jöttödét néped ma is várva várja.
 Jöjj hát hozzánk is nagy hatalommal,
 Terjeszd országod diadalommal!
 A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!
 Zengjük, kiáltjuk előtte, utána;
 Hintsük be útját mi is zöld ággal,
 És ünnepeljünk szent buzgósággal!
 Dicsőség legyen az Isten Fiának,
 Áldás, békesség az égi királynak,
 Hogy vele mi is, kiket megváltott,
 Bírassuk egykor a mennyországot!

Pálóczi Horváth Ádám Kömlődön született 1760. május 11-én, meghalt Nagybajomban 1820. január 28-án. 1773-tól a debreceni kollégiumban tanult. Mérnökként tevékenykedett, majd Füreden illetve Szántódón gazdálkodott, s közben verseket írt. A Hol-mi köteteknek (1-3, 1788-1793) számos versében énekelte meg a Balatont, melyet ő nevezett először „magyar tenger”-nek. Mint országosan ismert költő az 1780-as évektől levelezett Kazinczy Ferencsel. Csokonai Vitéz Mihályt is barátságába fogadta, elsőként ismerte fel költői nagyságát. A nyelvújítási küzdelemben semleges álláspontot képviselt. Később az ortológusok dunántúli csoportjához vonzódván elhidegült a széphalmi mestertől. 1789-től a pesti, később a zalaegerszegi szabadkőműves páholy tagja volt. Névtelenül jelent meg 1792-ben *Felfedezett titkok* című szentimentális éregénye. Ez a korabeli szabadkőművesség tanításainak összefoglalása. Annak a köznemességnek a jellegzetes képviselője volt, amely a felvilágosodás eszméit összhangba tudta hozni a nemzeti múlt hagyományaival. Kurucos hazafiság és erős németellenesség jellemezte. Röpiratban szállt síkra a nők egyenjogúságáért és a nemesség kiváltságainak visszaszorításáért. Petrikeresztúri tartózkodása idején (1812-1818) a Keszthelyi Helikon mintájára megalakította és összefogta a főként nőírókból álló „Göcseji Helikon”-t. Amikor németgúnyoló versei miatt 1814-ben eljárást indítottak ellene, a versek megtévesztő átköltésével terelte el magáról a gyanút.

A Kondói Református Egyházközség 2011. évi statisztikája

2011-ben keresztelendő nem volt, konfirmáció nem volt, esküvő nem volt Kondón. **Meghalt:** 5 fi és 3 nő, összesen: 8 fő; Bertók Lajos 77 é., Pap Ferenc 63 é., Kálmánházi Lászlóné Tamkó Ibolya 48 é., özv. Pócsik Lászlóné Bencs Zsuzsánna 79 é., id. Fekete Ferenc 61 é., özv. Virágh Ferencné Pócsik Emilia 86 é., Szilvási László 48 é., id. Csáki István 56 é. testvéreink. Isten vígasztaló kegyelme legyen a gyászoló hozzátartozókkal!

Úrvacsora hatszor volt. A szent jegyeket adták: böjtre (III.20.) Tóth Tibor és családja (6 fi, 18 nő, összesen 24 fő), húsvétra özv. Almási Károlyné (IV.24.) (14 fi, 34 nő, összesen: 48 fő), pünkösdre (VI.12.) özv. Bertók Lajosné és családja (12 fi, 33 nő, összesen: 45 fő), újkenyérre (IX.4.) Kántor Zsoltné és családja 7 fi, 23 nő, összesen: 30 fő), újbórra (XI.13.) Pócsik Tiborné és családja (6 fi, 28 nő, összesen: 34 fő), karácsonyra Német László és családja (13 fi, 33 nő, összesen: 46 fő).

2011-ben úrvacsorázott összesen: 51 fi, 146 fő, összesen: 197 fő.

84 alkalommal volt templomi **istentisztelet.**

Legátus 2X volt, húsvétkor nem jött legátus, pünkösdkor Fodor József Benjámin, karácsonykor Hurja Bettina Valéria IV. évesek Debrecenből.

Isten dicsőségére adományokat adtak: özv. Papp Ferencné és családja 10.000.-; özv. Bertók Lajosné és gyermekei 15.000.-; Várady Zsolt és családja 10.000.-; Végső Gyuláné 5.000.-; Fodor Károlyné és családja 5.000.-; Várady Zsolt és családja 5.000.-; Tóth Tibor és családja 2.000.-; özv. Kovács Lajosné 3.000.-; özv. Soltész Dezsőné 5.000.-; özv. Almási Károlyné 5.000.-; Sztollár Lászlóné 1.000.-; özv. Id. Fekete Ferencné 10.000.-; Tresza János és családja 10.000.-; a Tresza család 30.000.-; Csúri Lajos lelkipásztor 1.000.-; Végső Gyuláné 5.000.-; özv. Antal Gyuláné 3.000.-; özv. Szűcs Pálné 5.000.-; Végső Gyuláné 5.000.-; özv. Antal Andrásné 5.000.-; Tresza János és családja 25.000.-; özv. Tózsér Gyuláné 10.000.-; özv. Bertók Lajosné és családja 5.000.-.

Összesen: 180.000.- forint.

Éves perselypénz: 336.295.- forint.

Éves egyházfenntartói járulék: 859.000.- forint; 145 egyházfenntartó.

Emlékharangzó: I.21. Várady József lelkipásztornak, II.27. Boros Lajosnének, III.6-án Almási Károlynak, V.6. Ráski Ferencnek, V.21. Munkácsi Lajosnak, VII.5. Almási Károlynak, VII.19. Szűcs Sándornének, IX.21. id. Fajder Gábornak, XII.3. Szűcs Pálnak.

Temetői bevétel és harangozás: 268.000.- forint.

2012-ben a presbitérium december 25-i gyűlése határozta értelmében a minimális egyházfenntartói járulék összege 6.000.- fejenként. A házankénti harangozási díj változatlan marad.

Kondó madártávlatból.

„Szentírás, hitvallás, Egyház” – nemzetközi konferencia Strassburgban 2011. október 10-17.

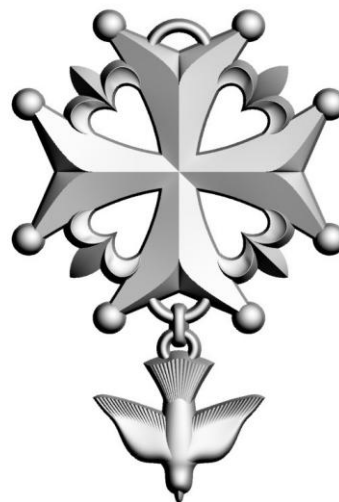
Az ökumenikus imahét után többségünknek sok élménye van újabb és újabb gondolatokkal a különböző keresztyén felekezetekről. Elmúlt év októberében különös protestáns ökumenikus élménnyel gazdagodtunk Strasbourgbán, ahol a Leuenbergi Konkordátum tagegyházainak küldöttei valamint a franciaországi református és az elzászi luteránus egyházak képviselői konferencián tanácskoztak az európai protestáns jövő lehetséges útjairól.

Az európai protestáns egyházak közösségének konferenciáját – melynek „Szentírás, hitvallás, Egyház” elnevezése is lényegretörő – egy közel 20 oldalnyi francia nyelvű munkaanyag-dokumentum alapján tartották Strassburgban, a Szent Tamás Központban, az Európa Parlament közvetlen szomszédságában. A munkaanyag idén, 2012-ben lesz végleges formában elfogadásra ajánlva ezen közösség alkotótagjainak, az európai protestáns egyházaknak. A konferenciának 70 résztvevője volt, így neves teológusok, mint A. Birmelé, G. Monet, F. Clavairoly, E. Cuvillier, E. Parmentier, L. Schlumberger, P. Bühler professzorok és egyházi vezetők, továbbá franciaországi lelkészek (örömteli találkozás az éviani lelkésznővel, aki debreceni teológus volt) és világiak.

Ehhez a 70 fős konferenciához csatlakozott az európai testvéregyházak lelkészképviselőiből formálódott 12 fős munkacsoport, különböző európai országok protestáns egyházaiból, közöttük Hazánkban Némethné Sz. Tóth Ildikó balatonkenesei és e sorok írója, Várady Zsolt radostyán-kondói lelkészek, de képviselte magát az olaszországi valdens egyház, a spanyol evangéliumi egyház, a cseh testvéregház, a német tartományi egyesült protestáns egyház, az elzászi evangélikus egyház, a francia hugenották leszármazottainak egyháza.

A lelkési munkaközösség már 10-én estétől, a megérkezés, vacsora és rövid bemutatkozás után elkezdte a munkát. Témánk az volt, lehet-e, kell-e ma (református) hitvallást írni, szerkeszteni. Ha igen, kívánatos-e az és milyen legyen? André Birmelé professzor elmondta nekünk, hogy a történelemben soha senki nem ült úgy le, hogy hitvallást írjon. Mindig a történelmi környezet hozta azt, hogy egy megfogalmazott, hitet kifejező vallomás később hitvallássá legyen egy-egy egyházi közösségben. Mi mégis megpróbáltuk, s 3 kiscsoportban elkészítettünk 3 hitvallást. Ezek közül az egyiket 2 strassburgi egyházközség vasárnapi istentiszteletén fel is olvastuk (Bouclié református templomában, Kálvin egykori prédikálólhelyén és a Saint Guillaume evangélikus egyházközségekben). Továbbá fontos kérdéseink voltak még: a Szentírás tekintélyének fontossága a mai emberek életében, azaz, olvassuk-e Isten igéjét, és ha igen, kötelességből vagy örömmel. Megállapítottuk, hogy a protestáns egyházak közötti megosztottság okai ma főleg etikai kérdésekből fakadnak. Fontos az európai protestáns egyházak további kölcsönös közeledése egymás felé, az együtt növekedés azzal a céllal, hogy Krisztus evangéliumának még hitelesebb hirdetői legyenek. Ez a törekvése a Leuenbergi Konkordátumot 1973-ban aláírt egyházaknak. A Konkordátum 3 főbb pontja: aláírói kölcsönösen elismerik egymást egyháznak, közösséget vállalnak az Igében és Sákramentumban, továbbá lelkészeiknek egymás között az egyházakban átjárhatóságot biztosítanak.

A 12 fős nemzetközi lelkési csoportnak külön is előadói, szakmai vezetői, professzorai voltak: Didié Halter Svájcban (a hitvallás státusza, a hitvallás a Bibliában, a történelemben); a már említett André Birmelé pedig a református egyházakban a hitvallás szerepéről beszélt (hivatkozva a Barmeni Hitvallásra, vagy a Dél-Afrikai hitvallásra); csütörtöktől François Clavairoly párizsi

lelkész vezetésével próbáltuk megfogalmazni mai hitvallásunkat 3 kiscsoportban. Szombat délután, a közös nagy kollokvium (konferencia) után levontuk a konklúziót munkánkról, összesítettük eredményeinket. Vasárnap délelőtt a strassburgi egyházközségekből aktívan vettünk részt az istentiszteleteken, délután pedig megnéztük a csodálatos város nevezetességeit, a katedrális, este orgonakoncerten voltunk egy orthodox luteránus templomban, este pedig a már 9 főre apadt kis csapat búcsúvacsoráját költötte el a Bouclié-i gyülekezet termében.

Megköszönöm a Magyarországi Református Egyház Zsinata Külügyi Osztályának és a vendéglátó Franciaországi Református Egyháznak a lehetőséget, mert ott lehetünk, hogy újabb teológiai gondolatokkal gazdagodva térjünk haza.

Várady Zsolt ref. lelkész

MAGYAR SZEMMEL

Wass Albert: Nagypénteki sirató

Elmegyünk, elmegyünk,
messzi útra megyünk,
messzi út porából köpönyeget
veszünk...

Nem száz, nem kétszáz:
sokszáz éves nóta.
Így dalolják Magyarhonban
talán Mohács óta.
Véreim! Véreim! Országútak
népe!
Sokszázéves Nagypénteknek
soha sem lesz vége?

Egyik napon Tamás vagyunk,
másik napon Júdás vagyunk,
kakasszónál Péter vagyunk.
Átokverte, szerencsétlen
nagypéntekes nemzet
vagyunk.
Golgotáról Golgotára

hurcoljuk a keresztfákat.
mindég kettőt, soh'se hármat.
Egyet felállítunk jobbról,

egyfel állítunk balról,
s amiként a világ halad:
egyszer jobbról, egyszer balról
fölhúzzuk rá a latrokat.
Kurucokat, labancokat,
közülünk a legjobbakat,
mindég csak a legjobbakat.
Majd, ahogy az idő telik,
mint ki dolgát jól végezte:
Nagypéntektől Nagypéntekig
térdelünk a kereszt alatt
húsvéti csodára lesve.

Egyszer a jobbszélső alatt,
máskor a balszélső alatt,
éppen csak hogy a középső,
az igazi, üres marad.
Nincsen is keresztfánk közbül,
nem térdel ott senki, senki.
A mi magyar Nagypéntekünk
évszázadok sora óta
évszázadok sora óta
ezért nem tud Húsvét lenni.
Így lettünk országút népe,

idegen föld csavargója,
pásztortalan jószág-féle.
Tamással hitetlenkedő,
kakasszóra péterkedő,
júdáscsókkal kereskedő.
Soha-soha békességgel
Krisztus-Úrban szövetkező.
Te kerülsz föl? Bujdosom én.
Én vagyok fönt? Bujdosol Te.
Egynek közülünk az útja
mindég kivisz idegenbe.

Bizony, jól mondja a nóta,
hogy elmegyünk, el-
elmegyünk,
messzi nagy útra megyünk.
Messzi nagy út porából
bizony, köpönyeget veszünk.
S ebben a nagy köpönyegben,
sok-sok súlyos köpönyegben
bizony pajtás, mondom Néked:
rende, rendre mind elveszünk.

Bajorerdő, 1947.

Lengyel, magyar, két
jóbarát...
Polak, Wegier, dwa
bratanki...

RADOSTYÁNI KRÓNICA - HÍREK

Virágvasárnap a templomi istentisztelet keretében hittanos gyermekeink húsvéti jelenetet adnak elő. Szeretettel hívjuk Testvéreinket.

Nagyhéten csütörtökön, pénteken és szombaton este fél 7-kor tartunk, valamint **nagypénteken délelőtt 10 órakor** tartunk istentiszteletet a templomban.

Ünnep első napján az Úr szent asztalát megterítjük, az úrvacsorát kiosztjuk. **I. és II. nap Kocsis Ádám V. éves debreceni diák** hirdeti az igét. A legátumot a szokásos módon gyűjtjük a faluban.

Egyházlátogatás március 12-én, csütörtökön lesz. Pásztor Dániel sajtóvelezi és Dérer Zsolt putnoki lelkipásztorok érkeznek hozzánk. 5 órakor presbiteri gyűlést, 6 órakor istentiszteletet tartunk.

A vallásos esteket húsvéttól szüneteltetjük október végéig.

Január 28-án nagy részvétellel temettük el idős **Pingitzer Zoltán 78 évet élt atyánkfiát**.

Január 27-én este a radostyáni könyvtár vendégei voltunk, ahol Kuttor Diána könyvtáros kisasszony **meseestet** tartott a közel 30 fős érdeklődő, hálás közönségnek. Többek között Wass Albert, Grimm, magyar népmesék hangzottak el képes, zenés vetítéssel, s közben népies, dramatizált gyermekénekeket játszottak el a legkisebbek.

Január 23-án a parasznyai iskolások ünnepi műsorral emlékeztek meg a **Magyar Kultúra Napjáról**. Műsort adtak: Iskolások csengettyűzenekara, Czentrár Ferenc és Perge Csaba trombita, Jónás Ramóna ének, Tóth Sára Ágota ének, Jex Emilia szintetizátor, fúvós hatos, Szomor Mirjam és Tóth Livia fúvós duó, Várady Gergely Zsolt szintetizátor, Dedics Fruzsina fuvola, valamint a zenetanárok csengettyűvel és szintetizátoron.

Január 18-án Sajóbabonyban voltunk a római katolikus templomban **ökumenikus istentiszteleten**, **22-én** pedig a református templomban az imahét záró alkalmán és utána szeretetvendégségben az óvodában.

December 23-án kántáltunk. Köszönjük az adományokat. forint gyűlt össze.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Villámposta:

radostyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

Adomány az újságra
példányonként: **50 Forint**

XX. évfolyam 1. szám
(47. szám) 2012. március

„... **AZ IGEN LEGYEN IGEN,**
A NEM PEDIG NEM...”

(Máté 5:37.)

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2012. MÁRCIUS * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés * A radostyáni egyház 2011. évi statisztikája
Ezt tettem érted én – Látásra kedveset * Kondói krónika-hírek * Kondói Hírnök * Jézus virágvasárnapi
bevonulása * Virágvasárnap * Pálóczy Horváth Ádámról * A kondói egyház 2011. évi statisztikája
* Strassburgi konferencia * Nagypénteki sirató * Radostyáni krónika-hírek *

KRISZTUS FELTÁMADOTT! ÁLDOTT ÜNNEPET!

Isten kegyelméből nagy dolog történt velünk: az 1762-ben épült hatszögalaprajzú, 16 méter magas műemlék haranglábunk és templomtetőnk felújítása múlt novemberre elkészült. Mára a torony eredeti szépségében látható és a templom is faszindelyezéssel fedve hirdeti:

DICSŐSÉG ISTENNEK!

„NEMCSAK KENYÉRREL ÉL AZ EMBER, HANEM MINDEN IGÉVEL,
AMÉLY ISTENNEK SZÁJÁBÓL SZÁRMAZIK.”

MÁTÉ EVANGÉLIUMA 4. RÉSZ 4. VERSE

Levél az Olvasóhoz

Kemény tél után végre itt a fagyos lelkeket melengető tavaszi napsugár. Ez jól esik, s kérjük az égi áldást, hogy az is áztassa meg határjainkat, kertjeinket, földjeinket. Szakemberek azt mondják, hogy két havi csapadék hiányzik ma az országban. Az előrejelzések aszályos esztendőt mondanak, lehet, hogy májusra kiséül minden? Voltak jelentős fagykárók is alföldi nagy gyümölcsösökben, szőlőültetvényekben. S a fagy és aszály mellett van tűzkár is. Még a háborúkat átélt büszke vár is lángok martaléka lehet. Felelőtlen piromán embertársaink egyetlen meggondolatlan vagy szándékos gyújtással napokig égő, erdők százhektárjait elpusztító, madarak ezreinek élőhelyét megsemmisítő károkat okoznak. Az tud így pusztítani, aki fát soha nem ültetett, mindig csak vágott. Van egy kedves temető, ahol az elmúlt években az összes nagy, egészséges, árnyatadó fát kivágták, mondván, a temetőre fa nem való. Olyan lett, mint a kőszivata. Mit hozunk saját fejünkre és mit hoz reánk a jövő? Az időjárást próbáljuk hosszú távra is előrejelezni, ez többé kevésbé sikerülhet is a mai tudományos ismeretek alapján, de azt, hogy emberi létünkbe mit hoz a holnap, nem tudhatjuk. Isten kezében vagyunk ma is. Ő megtarthat a leglehetősebb körülmények között is, sőt csodákat cselekedhet értünk ma is, nyilvánvalóvá teheti, hogy Ő az Úr minden természeti törvény felett. Mi az Ő népe vagyunk. Ez ad okot a bizakodásra a holnap felől. Egyetlen hajszál sem eshet le tudta és akarata nélkül a fejünkről. Megtarthat ebben a megkedvelt, tarka, színes világban vagy elhozhatja a végét a szenvedéseknek és a próbáknak. A mi feladatunk, hogy helyt álljunk minden körülmények között. Megtegyük hűséggel a ránk bízottakat, legyünk jó őrállók a mieinkért, s tartsuk magasra a Krisztus győzedelmes zászlaját, hogy minél többen reátekintsenek, és bátorsággal teljesedjenek. Böjtben járva a feltámadás ünnepére készülünk. A feltámadás ünnepe a győzelem csodája. Krisztus meghalt értünk, mégis él örökkön örökké azokkal, akik az övéi a hit által. Legyen áldott évünk, a hétköznapokkal és az ünnepekkel, legyen áldott egész életünk!

**„Mi azonban, akik a nappal fia vagyunk,
legyünk józanok, vegyük magunkra a hit és a
szeretet páncélját, és mint sisakot az üdvösség
reménységét.”** (I.Thesszalónika 5:8.)

Aki járt már tengerparton, láthatott apró, puhatestű rákocskákat a fővenyen vagy a parti kövek között. Ezek törékeny lényüket úgy védik, hogy beköltöznek egy elpusztult csiga mészvázába. Majd úgy ragaszkodnak ahhoz, mintha mindig is a sajátjuk lett volna. Szinte belenőnek abba. Így védik törékeny, puha rákocska-testüket az ezernyi veszedelemtől. Egyszerűen behúzódnak a kemény csigaházba. Ez az ő páncéljuk. A természetben más élőlények is védekeznek páncéllal a túlélés reményében: a teknősbékák, a sündisznók, a kagylók vagy a bogarak kitinpáncéljukkal. Csak az embernek ne lenne természet adta védelme? Azt szokták mondani, hogy az ember az agyára specializálódott élőlény. Azaz testéhez viszonyított agytérfogata a legnagyobb az élővilágban (csak a delfineké hasonló). Amit az ember erejével nem érhet el, elérheti eszével, tudományával. Többet ésszel, mint erővel – tartja a mondás a régi igazságot. S így gyorsabb lesz technikájával a gepárdnál, erősebb lesz fegyverével az elefántnál, élesebben és messzebb látó távcsövével a sasnál. S képes repülni, úszni, száguldani találmányaival. Mindez az isteni parancsból és az istenképüségéből fakad. Hajtsátok uralmatok alá a földet! Ezzel semmi baj nincs, amíg az ember a jóra használja tudását, amíg nem lesz zsarnoka a rábízott kincsnek, ennek a csodálatos bolygónak. Az emberi tudomány tehát valamiképpen az istenképüségéből ered, de téved az, aki azt gondolja, hogy az emberben szunnyadó istenképüség csak ennyi lenne. Csak az egeket, a világűrt, s minden kifürkész-nivalókat kémlelő és ostromló tudomány. Ha fontos ez a tudomány, ezerszer fontosabb az istenismeret, mely nélkül a tudomány adta áldások könnyen átokká lehetnek, és mely nélkül nincs az embernek önismerete sem. Ostromolhatja az ember tudománya az egeket, ha nincs istenismerete. Semmi haszna abból. Ugyanis az emberi mivolt meghatározója az istenképüség. A Teremtő párbeszédben akar lenni és maradni az emberrel. Megszólítja teremtményét, és választ vár rá. Igéjével megérinti életét, hogy engedelmességgel és hálával feleljen neki, élete eseményein keresztül szól hozzá, hogy észrevegye Őt, s várja, hogy egész valójával választ adjon szerető és a lélek legmélyebb húrjait is megzengető szavára. Várja, hogy ne maradjon tétova, induljon el a Krisztuskövetők jócselekedetekkel teljes útján. Mert csak a Vele való párbeszédben, engedelmes Teremtő-teremtmény viszonyban maradhat ember az ember.

Isten emberének az életútja sem mentes veszedelmektől. Az ember – úgy látszik– sokszor eredményesen védekezik a természetben találmányaival, mert gyorsabb, ügyesebb, erősebb lett azok által. Léte nagy kérdéseit azonban csak tudományának segítségével nem tudja könnyebben megválaszolni. Isten igéje nélkül, Isten megtartó kegyelme nélkül egeket ostromló tudásával együtt is tulajdon mivoltában elveszett, sebezhető, pusztulásra ítélt, szájalmas lény. A lét értelmének megtalálásához, és küzdelmei eredményes megharcolásához nélkülözhetetlenül elengedhetetlen az ige fegyverzetének felöltése, a hit-remény-szeretet mindennapjait meghatározó megélése, az üdvösség reménységének sisakként való felöltése. Így lesz valóságos értelme az emberi létnek, minden küzdelemnek. Szeretve, mert Istene és Teremtője szeretet, Hittel, mert hit nélkül senki sem lehet kedves az Isten előtt, és remélve a legfőbb jót, az üdvösséget, mit ember szeme földön nem látott, füle nem hallott, értelme meg sem gondolhatott. Mindezt csak úgy, ha világosságban jár, mert a nappal és a fény fia, és a világ Világossága, Krisztus ragyog élete egén és minden viselt dolgain, s jóratörekvő, cselekvő étellel várja a csodát, várja gyermeki lélekkel az Isten ígéreteinek megvalósulását. Mert „csak gyermeki szem láthatja meg az Istent, csak gyermeki szív érthet meg csodát, csak gyermeki vágy juthat be a mennybe, csak gyermeki hit kap majd koronát.

Legyünk azért Istennek engedelmes gyermekei, öltözzük fel a hit és szeretet mellvasát, és sisak gyanánt tegyük fel az üdvösség reménységét, hogy sérülékeny életünket oltalmazza az élet nagy versenyének futásában, s nyerjük meg Istenünktől az örökkévalóság hervadhatatlan koronáját! Amen.

A Radostyáni Református Egyházközség 2011.évi statisztikája

Megkereszteltünk: 4 fit, 3 nőt, összesen 7 főt. Demeter Petrát, Demeter Pétert, Kapaló Csabát, Kapaló Rékát, Kapaló Csengét, Kapaló Bencét és Üveges Ferencet. **Konfirmált** 4 fi: Demeter Alex, Dobos Attila, Kelemen Dániel és Üveges Ferenc. **Esküvő** nem volt. **Eltemettünk:** 7 fit és 3 nőt, összesen 10 főt, ebből kettőt nem helyben: Mura János 73 é., Kelemen István 59 é., Bencs Károlyné Tóth Margit 81 é., Nagy Albert 62 é., dr. Fitori János 74 é. (Miskolcon), Csordás József 93 é., Vadnai Györgyné Bodnár Erzsébet, Pucskok Béla 88 é. (Putnokon), Király Ottóné Sándor Piroška 40 é., Rácz István 81 é. élt testvéreinket. Isten vigasztaló kegyelme legyen a gyászolókkal!

Úrvacsora hatszor volt. A szent jegyeket adták: böjtre (III.20.) Bertók József és családja (8 fi, 18 nő, összesen 26 fő), húsvétra (IV.24.) Kardos Katalin (15 fi, 35 nő, összesen: 50 fő), pünkösdre (VI.12.) Papp József és családja (17 fi, 28 nő, összesen: 45 fő), újkenyérre (IX.4.) Rácz János és családja (11 fi, 21 nő, összesen 32 fő), újborra (XI.13.) Bertók József és családja (11 fi, 19 nő, összesen 30 fő), karácsonyra Koós Ferenc és családja (22 fi, 31 nő, összesen: 53 fő). **2011-ben úrvacsorázott összesen: 84 fi, 152 fő, összesen: 236 fő.**

95 alkalommal volt templomi **istentisztelet.**

Legátus 2X volt, húsvétkor nem jött legátus, pünkösdkor Fodor József Benjámin, karácsonykor Hurja Bettina Valéria IV. évesek Debrecenből.

Isten dicsőségére adományokat adtak: Csordás József és családja 5.000.-; Várady Zsolt és családja 10.000.-; néhai özv. Svingor Jenőné 100.000.-; Kelemen József és családja 5.000.-; N.N. 5.000.-; Demeter József és családja 10.000.-; özv. Petik Lászlóné 5.000.-; özv. Lukács Jánosné 3.000.-; Schwaitzer Jánosné 3.000.-; dr. Várhegyi Zoltán 10.000.-; Kiss Márton és családja 5.000.-; N.N. 10.000.-; özv. Györfi Gyuláné 2.500.-; Nánási László és családja 2.500.-; N.N. 25.000.-; Csúri Lajos lelkipásztor 1.500.-; Sarkadi István és családja 5.000.-; Vadnai Géza 5.000.-; özv. Pucskok Báélané 4.000.-; dr. Kós József és családja 5.000.-; özv. Tóth Sándorné 3.000.-; özv. Molnár Béláné 4.500.-; Gál Gyula és családja 5.000.-; Kaderják Ervin 5.000.-; id. özv. Szönyi Gábor 5.000.-; Rácz János és családja 5.000.-; Schwaitzer Jánosné 5.000.-. **Összesen: 254.000.- forint.**

Éves perselypénz: 404.415.- forint.

Éves egyházfenntartói járulék: .802.500.- forint. (160 egyházfenntartó)

Emlékharangszó: I. 21. Várady József lelkipásztornak, VIII. 1. Györfi Gyulának.

Egyéb adomány: Svingor Jenőné koszorújára: 5.150.-, a Takács családnak tűzkárenyhítésre: 29.000.-, kántálásból. 34.400.- forint.

Temetői bevétel és harangozás: 118.000.- forint.

A radostyáni presbitérium december 25-i határozata szerint 2012-ben az éves egyházfenntartói járulék minimális összege 5.500.- forint fejenként Radostyánban.

Ezt tettem érted én

Zinzendorf a XVIII. században élt, nagy keresztyén személyiség volt. Úgy lett keresztyén, hogy elment egy képtárba s ott megállt a Krisztus keresztyét ábrázoló kép előtt. Ez alatt a kép alatt egy felírás volt: „Én ezt tettem érted, te mit tettél értem?” – Ez az ember egy teljes napon nézte a képet, amikor felszólították: „Tessék távozni, mert zárunk!” De miközben ezt a képet nézte, találkozott Jézussal. Ő valamit megértett a kép nézése közben abból, hogy Krisztus számára mit adhat. A nézésén át lelke megnyílt a befogadására.

Ezt kell megkérdezni: álltál-e már Krisztus keresztye előtt és néztél-e fel rá? Sőt tovább kérdezni. Ott felejtetted-e már szemedet és szívedet Krisztus keresztyénél? Mert itt

kezdődik az Istennek való találkozás. Mert ebben a nézésben, ebben a Krisztusra való feltekintésben oldódik a görcs. A magamba gubancolódott életem gazdára talál, lelkemből a méreg kioldódik, belső, kusza, rendezetlen világot valaki megéri kezével. Mert a kereszt mögött ott van Isten szeretete.

Szathmáry Sándor

Látásra kedveset

Nem véletlen, hogy egyre több tanulmány, könyv jelenik meg szerte a világon, amelyek lényegében mind arról beszélnek, hogy a modern ember új népbetegségének, a neurózisnak, pszichózisnak és „hasadtságának” egyik oka, hogy kiesett a természet rendjéből és ritmusából.

Kőből, malterből, üvegből és vasbetonból „új paradicsomot”, épületrengeteget készített magának, ahol neoncsővel egybemossa az éjszakát a nappallal, amelyet egyszer, a teremtés hajnalán Isten elválasztott egymástól. Ebben a ködzsungelben teljesen elidegenedett a természettől. Úgy járt, mint az a gyermek, aki kiesett a bölcsőjéből – kapálódzik, jajgat és nincs aki megvigasztalja. Keserves, rossz életérzésére ki talál orvosságot? Egyik gyógyszert szedi a másik után a modern ember, hogy a rendből és ritmusból kiesett életét megtámogassa. Vajon el tudja-e még olvasni bölcsője feliratát: az Úr a természetbe ágyazta bele életét, s az az egyik fő baja, hogy ebből esett ki. Már nem látja meg a fát, a „látásra kedveset”, a szépet, a megnyugtatót, a gyönyörködtetőt.

Néhány éve új fácskákat ültettek utcánkba: „látásra kedveset”, s keservesen kellett tapasztalnunk, hogy a kis, zsenge fáknak szinte minden héten letörték egyik-másik ágát (csak úgy kedvtelésből!)...

Ha kilépünk a gyárkémények közül, simogassuk meg szemünkkel és ujjaink hegyével az aszfaltos utak mellett s a tereken zöldellő fákat; rokonaink ők. Távoli leszármazottjai egy elveszett paradicsomnak, éppen úgy, mint mi.

És mind rokona egy meggyilkolt fából ácsolt keresztynek, amelyen Isten Fia szenvedett értünk. Az elveszett Éden elveszett gyermekeiért.

Gyökössy Endre

KONDÓI KRÓNIKÁNK - HÍREK

Nagyhéten csütörtökön, pénteken és szombaton este fél 6-kor tartunk istentiszteletet a templomban.

Ünnep első napján délután az Úr szent asztalát megterítjük, az úrvacsorát kiosztjuk. I. és II. nap Kocsis Ádám V. éves debreceni diák hirdeti az igét. A legátumot a presbiterek gyűjtjük a faluban.

Egyházlátogatás március 12-én, csütörtökön lesz. Pásztor Dániel sajóvelezdi és Dérer Zsolt putnoki lelkipásztorok érkeznek hozzánk. Fél 4 órakor presbiteri gyűlést, 4 órakor istentiszteletet tartunk.

A szerdai vallásos esteket húsvéttól szüneteltetjük október végéig.

Március 14-én temettük el Szabon Gyuláné Benedek Jolán 85 évet élt testvérünket.

Március 2-án temettük el Szilvási Lászlóné Vadnai Zsuzsanna 77 évet élt testvérünket.

Február 18-án temettük el idős Tóth Lajos 76 évet élt atyánkfíát.

Február 8-án temettük el Derda Demeter 65 évet élt atyánkfíát.

Január 10-én temettük el dr. Barcsa Lászlóné dr. Szabó Ilona testvérünket, aki 61 éves korában hunyt el Nyíregyházán.

Március 26-án este a lelkipásztor Tiszakesziben hirdeti az igét.

Várady Zsolt kondó-radostyáni és Király Gábor sajókápolnai lelkipásztorok ebben az évben a felsőnyárad-dövényjákfalvi, a kazincbarcika-kazinci valamint a kazincbarcika-barcikai egyházközségekben végzik az egyházlátogatás szolgálatát.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református

Egyházközség lapja

Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor

H-3775 KONDÓ

Szabadság út 77. szám

Villámposta:

kondoref@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570

+36/30/6392903

Honlapcímünk:

www.kondo.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,

évente legalább egyszer

Adomány az újságra

példányonként: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,

a fenti címre kérjük.

XX. évfolyam 1. szám

2012. március

CSELEKEDD SZENTLELKEDDEL, VÉGTELEN ÉRDEMEDDEL, HOGY ÚJ ÉLETET ÉLJÜNK, VÉGRE PORBÓL FELKELJÜNK ÖRÖK, NAGY BOLDOGSÁGRA ÉS HALHATATLANSÁGRA.

348. DICSÉRET 5. VERSE